

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

BERTA JEREB: MOJI ČASI, KRAJI IN LJUDJE

Odlomek iz knjige

BICIKEL, FAJDL, DESKE

Tako se je pričelo šolsko obdobje. Mama me je vsako jutro na »gepeks-tregerju«, kakor smo rekli kolesnemu prtljažniku, peljala v Dravograd, iz šole pa smo potem s sošolci pohajkovali počasi proti domu. Z različnimi ovinki, preko Dobrave, mimo Hudopiska, kamor smo spremljali sošolke, ki so hodile po mleko na to precej hribovito kmetijo. Bica je bila večkrat v skrbeh. Tako je minil prvi razred. Na očeta sem pozabil, bil je nekje v daljni podzavesti.

Potem pa se je zgodilo, bil sem v drugem razredu, da me je za božič pod jelko čakalo novo, črno otroško, pravzaprav mladinsko kolo. Bilo je od očeta. Kako je prišlo v Podklanc, ne vem, saj ga ni osebno dostavil. Ampak o tem tudi nisem razmišljal. Počutil sem se kot na konju. Bil sem neodvisen, gibljiv, tudi ugled med sošolci se mi je povečal, še posebej, kadar sem ga po šoli komu malo posodil. In v podzavesti sem bil ponosen, da imam tako bogatega očeta, da mi lahko kupi bicikel. Nikdar prej in nikdar kasneje, pa čeprav sem od njega občasno dobival tudi dosti vrednejša darila, se nisem počutil tako srečnega po njegovi zaslugi. Vem, da se nikoli ni zavedal, koliko veselja je povzročil v otroški duši. Žal mu tega nikdar nisem omenil.

